
Uttara Gita

उत्तरगीता

Document Information

Text title : Uttara-Gita

File name : uttaragiitaa.itx

Category : gItA, giitaa, vyAsa

Location : doc_giitaa

Author : Vyasa

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi, PSA Easwaran

Latest update : December 30, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 30, 2022

sanskritdocuments.org

Uttara Gita

उत्तरगीता

अथ प्रथमोऽध्यायः

(अभाएडं सख्येदानन्दमवात्मनसगोयरम् ।

आत्मानमभिलाधारमाश्रयेऽभीष्टसिद्धये ॥)

अर्जुन उवाच -

यदेकं निष्कलं ब्रह्म व्योमातीतं निरञ्जनम् ।

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विनाशोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥

कैवल्यं केवलं शान्तं शुद्धमत्यन्तनिर्मलम् ।

कारणं योगनिर्मुक्तं छेतुसाधनवर्जितम् ॥ २ ॥

दृष्ट्याम्बुजमध्यस्थं ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् ।

तत्क्षणादेव मुख्ये त यज्ञज्ञानाद्भ्रूढि केशव ॥ ३ ॥

श्रीभगवानुवाच -

साधु पृष्टं मलाभाडो बुद्धिमानसि पाण्डव

यन्मां पृच्छसि तत्त्वार्थमशेषं प्रवदाम्यहम् ॥ ४ ॥

आत्ममन्त्रस्य संसस्य परस्परसमन्वयात् ।

योगेन गतकामानां भावना ब्रह्म चक्षते ॥ ५ ॥

शरीरिणामजस्थान्तं संसत्त्वं पारदर्शनम् ।

संसो संसाक्षरं चैतद्दूटस्थं यत्तदक्षरम् ।

तद्विद्वानक्षरं प्राप्य जल्यान्भरणजन्मनी ॥ ६ ॥

काकीमुषं ककारान्तमुकारश्चेतनाकृतिः ।

अकारस्य तु लुप्तस्य कोऽर्थः सम्प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥

गच्छंस्तिष्ठन्सदा कालं वायुस्वीकरणं परम् ।

सर्वकालप्रयोगेन सडस्त्रायुर्भवित्ररः ॥ ८ ॥

यावत्पश्येत्प्रगाकारं तदाकारं विचिन्तयेत् ।
 भ्रममध्ये कुरु यात्मानमात्ममध्ये यं भ्रं कुरु ।
 आत्मानं भ्रमयं कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ ९ ॥

स्थिरबुद्धिरसम्भूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ।
 बहिर्योमस्थितं नित्यं नासात्रे यं व्यवस्थितम् ।
 निष्कलं तं विजानीयाच्छ्वासो यत्र लयं गतः ॥ १० ॥

पुटद्रयविनिर्मुक्तो वायुर्यत्र विलीयते ।
 तत्र संस्थं मनः कृत्वा तं ध्यायेत्पार्थ ईश्वरम् । ११
 निर्मलं तं विजानीयात्सुर्मिरडितं शिवम् ।
 प्रभाशून्यं मनःशून्यं बुद्धिशून्यं निरामयम् । १२
 सर्वशून्यं निराभासं समाधिस्तस्य लक्षणम् ।
 त्रिशून्यं यो विजानीयात्स तु मुच्येत भन्धनात् । १३
 स्वयमुच्यत्विते देहे देही न्यस्तसमाधिना ।
 निश्चलं तद्विजानीयात्समाधिस्थस्य लक्षणम् । १४
 अमात्रं शब्दरहितं स्वरव्यञ्जनवर्जितम् ।
 भिन्दुनादकलातीतं यस्तं वेद स वेदवित् । १५
 प्राप्ते ज्ञानेन विज्ञाने ज्ञेये यं दृष्टिं संस्थिते ।
 लब्धशान्तिपदे देहे न योगो नैव धारणा । १६
 यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते यं प्रतिष्ठितः ।
 तस्य प्रकृतिवीनस्य यः परः स मधेश्वरः । १७
 नावार्थी यं भवेत्तावधावत्पारं न गच्छति ।
 उत्तीर्णो यं स रित्पारे नावया किं प्रयोजनम् ॥ १८ ॥

ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ।
 पलालमिव धान्यार्थी त्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥ १९ ॥
 उल्काडस्तो यथा कश्चिद्द्रव्यमालोक्य तां त्यजेत् ।
 ज्ञानेन ज्ञेयमालोक्य पश्चाज्ज्ञानं परित्यजेत् ॥ २० ॥
 यथामृतेन तृप्तस्य पयसा किं प्रयोजनम् ।
 अथैवं तं परमं ज्ञात्वा वेदैनोस्ति प्रयोजनम् ॥ २१ ॥

ज्ञानामृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः ।
 न यास्ति किञ्चित्कर्तव्यमस्ति चेन्न स तत्त्ववित् ॥ २२ ॥

तैलधाराभिवास्त्रिं दीर्घघण्टानिनादवत् ।
 अवाच्यं प्राणवस्थात्रं यस्तं वेद स वेदवित् ॥ २३ ॥
 आत्मानमरणिं कृत्वा प्राणवं योत्तरारणिम् ।
 ध्याननिर्मथनाभ्यासादेवं पश्येन्नगूढवत् ॥ २४ ॥
 तादृशं परमं रूपं स्मरेत्पार्थं ह्यनन्यधीः ।
 विधूमाग्निनिभं देवं पश्येदन्त्यन्तनिर्मलम् ॥ २५ ॥
 दूरस्थोऽपि न दूरस्थः पिण्डस्थः पिण्डवर्जितः ।
 विमलः सर्वदा देही सर्वव्यापी निरञ्जनः ॥ २६ ॥
 कायस्थोऽपि न कायस्थः कायस्थोऽपि न जायते ।
 कायस्थोऽपि न भुञ्जानः कायस्थोऽपि न बध्यते ॥ २७ ॥
 (कायस्थोऽपि न विभः स्यात्कायस्थोऽपि न बाध्यते ।)
 तिलमध्ये यथा तैलं क्षीरमध्ये यथा घृतम् ।
 पुष्पमध्ये यथा गन्धः कूलमध्ये यथा रसः । २८
 तथा सर्वगतो देही देहमध्ये व्यवस्थितः ।
 मनस्थो देशिनां देवो मनोमध्ये व्यवस्थितः ।
 काष्ठाग्निवत्प्रकाशेत आकाशे वायुवच्चरेत् ॥ २९ ॥
 मनस्थं मनमध्यस्थं मध्यस्थं मनवर्जितम् ।
 मनसा मन आलोक्य स्वयं सिध्यन्ति योगिनः ॥ ३० ॥
 आकाशं मानसं कृत्वा मनः कृत्वा निरास्पदम् ।
 निश्चलं तद्विजानीयात्समाधिस्थस्य लक्ष्णम् ॥ ३१ ॥
 योगामृतरसं पीत्वा वायुभक्षः सदा सुप्ती ।
 यममभ्यस्यते नित्यं समाधिमृत्युनाशकृत् ॥ ३२ ॥
 उर्ध्वशून्यमधःशून्यं मध्यशून्यं यदात्मकम् ।
 सर्वशून्यं स आत्मेति समाधिस्थस्य लक्ष्णम् ।
 शून्यभावात्तत्त्वात्मा पुण्यपापैः प्रमुच्यते ॥ ३३ ॥
 अर्जुन उवाच-
 अदृश्ये भावना नास्ति दृश्यमेतद्विनश्यति ।
 अवर्णमस्वरं ब्रह्म कथं ध्यायन्ति योगिनः ॥ ३४ ॥

श्रीभगवानुवाच-

उर्ध्वपूर्वमधःपूर्व मध्यपूर्व यदात्मकम् ।
सर्वपूर्व स आत्मैति समाधिस्थस्य लक्षणम् ॥ ३५ ॥

अर्जुन उवाच-

सालम्भस्याप्यनित्यत्वं निरालम्भस्य शून्यता ।
उभयोरपि दृष्टत्वात्कथं ध्यायन्ति योगिनः ॥ ३६ ॥

श्रीभगवानुवाच-

दृढ्यं निर्मलं कृत्वा चिन्तयित्वाप्यनामयम् ।
अलभेव धृष्टं सर्वमिति पश्येत्परं सुभम् ॥ ३७ ॥

अर्जुन उवाच-

अक्षराणि समात्राणि सर्वे बिन्दुसमाश्रिताः ।
बिन्दुभिर्बिधते नादः स नादः केन बिधते ॥ ३८ ॥

श्रीभगवानुवाच-

अनादतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः ।
ध्वनेरन्तर्गतं ज्योतिर्ज्योतिरन्तर्गतं मनः ।
तन्मनो विलयं याति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ३९ ॥

ॐकारध्वनिनादेन वायोः संदरणान्तिकम् ।
निरालम्भं समुद्दिश्य यत्र नाद्यो लयं गतः ॥ ४० ॥

अर्जुन उवाच-

भिन्ने पञ्चात्मके दृढे गते पञ्चसु पञ्चधा ।
प्राणैर्विभुक्ते दृढे तु धर्माधर्मौ क्व गच्छतः ॥ ४१ ॥

श्रीभगवानुवाच-

धर्माधर्मौ मनश्चैव पञ्चभूतानि यानि य ।
धन्द्रियाणि य पञ्चैव याश्चान्याः पञ्च देवताः ॥ ४२ ॥

ताश्चैव मनसा सर्वे नित्यमेवाभिमानतः ।
शुवेन सङ्गच्छन्ति यावत्तत्त्वं न विन्दति ॥ ४३ ॥

अर्जुन उवाच-

स्थावरं जङ्गमं चैव यत्किञ्चित्सञ्चरायरम् ।
शुवा शुवेन सिध्यन्ति स शुवः केन सिध्यति ॥ ४४ ॥

શ્રીભગવાનુવાચ-

મુખનાસિકયોર્મધ્યે પ્રાણઃ સગ્ચરતે સદા ।

આકાશઃ પિબતે પ્રાણં સ જીવઃ કેન જીવતિ ॥ ૪૫ ॥

અર્જુન ઉવાચ-

બ્રહ્માણ્ડવ્યાપિતં વ્યોમ વ્યોમ્ના ચાવેષ્ટિતં જગત્ ।

અન્તર્બહિશ્ચ તદ્વ્યોમ કથં દેવો નિરગ્જનઃ ॥ ૪૬ ॥

શ્રીભગવાનુવાચ-

આકાશો હ્યવકાશશ્ચ આકાશવ્યાપિતં ચ યત્ ।

આકાશસ્ય ગુણઃ શબ્દો નિઃશબ્દો બ્રહ્મ ઉચ્યતે ॥ ૪૭ ॥

અર્જુન ઉવાચ-

દન્તોષ્ઠતાલુજિહ્વાનામાસ્પદં યત્ર દૃશ્યતે ।

અક્ષરત્વં કુતસ્તેષાં ક્ષરત્વં વર્તતે સદા ॥ ૪૮ ॥

અઘોષમવ્યગ્જનમસ્વરં ચાપ્યતાલુકણ્ઠોષ્ઠમનાસિકં ચ ।

અરેખજાતં પરમૂષ્મવર્જિતં તદક્ષરં ન ક્ષરતે કથગ્ચિત્ ॥ ૪૯ ॥

અર્જુન ઉવાચ-

જ્ઞાત્વા સર્વગતં બ્રહ્મ સર્વભૂતાધિવાસિતમ્ ।

ઇન્દ્રિયાણાં નિરોધેન કથં સિધ્યન્તિ યોગિનઃ ॥ ૫૦ ॥

શ્રીભગવાનુવાચ-

ઇન્દ્રિયાણાં નિરોધેન દેહે પશ્યન્તિ માનવાઃ ।

દેહે નષ્ટે કુતો બુદ્ધિર્બુદ્ધિનાશો કુતો જ્ઞાતા ॥ ૫૧ ॥

તાવદેવ નિરોધઃ સ્યાદાવાત્તત્ત્વં ન વિન્દતિ ।

વિદિતે તુ પરે તત્ત્વે એકમેવાનુપશ્યતિ ॥ ૫૨ ॥

નવચ્છિદ્ધૃતા દેહાઃ સ્રવન્તિ ગલિકા ઇવ ।

નૈવ બ્રહ્મ ન શુદ્ધં સ્યાત્યુમાન્બ્રહ્મ ન વિન્દતિ ॥ ૫૩ ॥

અત્યન્તમલિનો દેહો દેહી ચાત્યન્તનિર્મલઃ ।

ઉભયોરન્તરં જ્ઞાત્વા કસ્ય શૌચં વિધીયતે ॥ ૫૪ ॥

ઇતિ ઉત્તરગીતાયાં પ્રથમોઽધ્યાયઃ ।

अथ द्वितीयोऽध्यायः

(अरुढस्यारुरुक्षोश्च स्वरूपे परिडीर्तिते ।
तत्रारुढस्य बिम्बैक्यं कथं स्यादिति पृच्छति ॥)

अर्जुन उवाच-

ज्ञात्वा सर्वगतं ब्रह्म सर्वज्ञं परमेश्वरम् ।
अहं ब्रह्मेति निर्देष्टुं प्रमाणां तत्र किं भवेत् ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच-

यथा जलं जले क्षिप्तं क्षीरे क्षीरं घृते घृतम् ।
अविशेषो भवेत्तद्ब्रह्मवात्मपरमात्मनोः ॥ २ ॥

शुभे परेण तादात्म्यं सर्वगं ज्योतिरीश्वरम् ।
प्रमाणलक्षणैर्ज्ञेयं स्वयमेकाग्रवेदिना ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच-

ज्ञानादेव भवेज्ज्ञेयं विदित्वा तत्क्षणेन तु ।
ज्ञानमात्रेण मुच्येत किं पुनर्योगधारणा ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच-

ज्ञानेन दीपिते देहे बुद्धिर्ब्रह्मसमन्विता ।
ब्रह्मज्ञानाग्निना विद्वान्निर्देष्टुर्मन्वनम् ॥ ५ ॥

ततः पवित्रं परमेश्वराप्यमद्भैतरुपं विमलाम्बराभम् ।
यथोदके तोयमनुप्रविष्टं तथात्मरूपो निरुपाधिसंस्थः ॥ ६ ॥

आकाशवत्सूक्ष्मशरीर आत्मा न दृश्यते वायुवदन्तरात्मा ।
स ब्राह्ममव्यन्तरनिश्चलात्मा अन्तर्मुष्णं पश्यति तत्त्वमैक्यम् ॥ ७ ॥

यत्र यत्र मृतो ज्ञानी येन केनापि मृत्युना ।
यथा सर्वगतं व्योम तत्र तत्र लयं गतः ॥ ८ ॥

(शरीरव्यापितं व्योम भुवनानि यतुर्दश ।
निश्चलो निर्मलो देही सर्वव्यापी निरञ्जनः ॥ ९ ॥)

शरीरव्यापि चैतन्यं जाग्रदादि प्रभेदतः ।
न त्वेकदेशवत्त्वं अन्वयव्यतिरेकतः ॥ ९ ॥

मुहूर्तमपि यो गच्छेन्नासाग्रे मनसा सह ।
सर्वं तरति पाप्मानं तस्य जन्म शताजितम् ॥ १० ॥

दक्षिणे पिङ्गला नाडी वह्निमण्डलगोचरा ।
 देवयानमिति ज्ञेया पुण्यकर्मानुसारिणी ॥ ११ ॥
 ठला य वामनिश्चासरोममण्डलगोचरा ।
 पितृयानमिति ज्ञेयं वाममाश्रित्य तिष्ठति ॥ १२ ॥
 गुदस्य पृष्ठभागोऽस्मिन्वीणादण्डस्य देहभृत् ।
 दीर्घास्थि मूर्ध्निपर्यन्तं ब्रह्मदण्डीति कथ्यते ॥ १३ ॥
 तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं ब्रह्मनाडीति सूचिभिः ॥ १४ ॥
 ठलापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्ना सूक्ष्मरूपिणी ।
 सर्वं प्रतिष्ठितं यस्मिन्सर्वगं सर्वतोभुजम् ॥ १५ ॥
 तस्य मध्यगताः सूर्यसोमाग्निपरमेश्वराः ।
 भूतलोका दिशः क्षेत्रसमुद्राः पर्वताः शिलाः ॥
 द्वीपाश्च निम्नगा वेदाः शास्त्रविद्याकलाक्षराः ।
 स्वरमन्त्रपुराणानि गुणैश्चैते य सर्वशः ॥
 बीजं बीजात्मकास्तेषां क्षेत्रज्ञाः प्राणवायवः ।
 सुषुम्नान्तर्गतं विश्वं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १६ ॥
 नानानाडीप्रसवकं सर्वभूतान्तरात्मनि ।
 उर्ध्वमूलमधः शाभं वायुमार्गेण सर्वगम् ॥ १७ ॥
 द्विसप्ततिसहस्राणि नाज्यः स्युर्वायुगोचराः ।
 कर्ममार्गेण सुषिरास्तिर्यग्ध्वः सुषिरात्मकाः ॥ १८ ॥
 अधश्चोर्ध्वगतास्तासु नवद्वाराणि शोधयन् ।
 वायुना सह ज्वोर्ध्वज्ञानी मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥
 अमरावतीन्द्रलोकोऽस्मिन्नासाग्रे पूर्वतो दिशि ।
 अग्निलोको वृद्धि ज्ञेयश्चक्षुस्तेजोवती पुरी ॥ २० ॥
 याभ्या संयमनी श्रोत्रे यमलोकः प्रतिष्ठितः ।
 नैरृतो ष्यथ तत्पार्श्वे नैरृतो लोक आश्रितः ॥ २१ ॥
 विभावरी प्रतीच्यां तु पृष्ठे वारुणिका पुरी ।
 वायोर्गन्धवती कर्णपार्श्वे लोकः प्रतिष्ठितः ॥ २२ ॥

सौम्या पुष्पवती सौम्ये सोमलोकस्तु कण्ठतः ।
 वामकर्णे तु विज्ञेयो देवमाश्रित्य तिष्ठति ॥ २३ ॥
 वामे यक्षुषि यैशानी शिवलोको मनोन्मनी ।
 मूर्ध्नि ब्रह्मपुरी ज्ञेया ब्रह्माण्डं देवमाश्रितम् ॥ २४ ॥
 पादादधः शिवोऽनन्तः कालाग्निप्रलययात्मकः ।
 अनामयमधश्चोर्ध्वं मध्यमं तु बलिः शिवम् ॥ २५ ॥
 अधः पद्मोऽतलं विद्यात्पादं च वितलं विदुः ।
 नितलं पादसन्धिश्च सुतलं जङ्घमुच्यते ॥ २६ ॥
 मलातलं तु जनु स्याद्दूरुदेशो रसातलम् ।
 कटिस्तालतलं प्रोक्तं सप्त पातालसंज्ञया ॥ २७ ॥
 कालाग्निररुं घोरं मलापातालसंज्ञया ।
 पातालं नाभ्यधोभागो भोगीन्द्रङ्गुलिमण्डलम् ।
 वेष्टितः सर्वतोऽनन्तः स बिभ्रज्जुवसंज्ञकः ॥ २८ ॥
 भूलोकं नाभिशेः तु भुवर्लोकं तु कुक्षितः ।
 वृद्धयं स्वर्गलोकं तु सूर्यादिग्रहतरकाः ॥ २९ ॥
 सूर्यसोमसुनक्षत्रं बुधशुक्रकुजङ्गिराः ।
 मन्दश्च सप्तमो ज्येष्ठः ध्रुवोऽतः स्वर्गलोकतः ।
 वृद्धये कल्पयन्योगी तस्मिन्सर्वसुप्तं लभेत् ॥ ३० ॥
 वृद्धयस्य मल्लोकं जनोलोकं तु कण्ठतः ।
 तपोलोकं भ्रुवोर्मध्ये मूर्ध्नि सत्यं प्रतिष्ठितम् ॥ ३१ ॥
 ब्रह्माण्डरूपिणी पृथ्वी तोयमध्ये विलीयते ।
 अग्निना पच्यते तोयं वायुना ग्रस्यतेऽनलः ॥ ३२ ॥
 आकाशं तु पिबेद्वायुं मनश्चाकाशमेव च ।
 बुद्ध्युल्लङ्घारयित्तं च क्षेत्रज्ञः परमात्मनि ॥ ३३ ॥
 अलं ब्रह्मेति मां ध्यायेदेकाग्रमनसा सकृत् ।
 सर्वं तरति पाप्मानं कल्पकोटिशतैः कृतम् ॥ ३४ ॥
 घटसंवृतमाकाशं नीयमाने घटे यथा ।

घटो नश्यति नाकाशं तद्गज्जुव षडात्मनि ॥ ३५ ॥

घटाकाशमिवात्मानं विलयं वेत्ति तत्त्वतः ।

स गच्छति निरालम्बं ज्ञानालोक्यं न संशयः ॥ ३६ ॥

तपेद्ब्रह्मसहस्राणि श्रेकपादस्थितो नरः ।

श्रेकस्य ध्यानयोगस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

आलोक्य यत्तुरो वेदान्धर्मशास्त्राणि सर्वदा ।

यो वै ब्रह्म न जानाति दूर्वा पाकरसं यथा ॥

यथा भरश्चन्दनभारवाडी

सारस्य वाडी न तु चन्दनस्य ।

श्रेवं छि शास्त्राणि बहुन्यधीत्य

सारं त्वजानम्भरवद्भ्रुत्सः ॥ ३७ ॥

अनन्तकर्म शौचं य जपो यज्ञस्तथैव य ।

तीर्थयात्रादिगमनं यावत्तत्त्वं न विन्दति ॥ ३८ ॥

स्वयमुच्यविते देहे अहं ब्रह्मात्र संशयी ।

यत्तुर्वेदधरो विप्रः सूक्ष्मं ब्रह्म न विन्दति ॥ ३९ ॥

गवामनेकवर्णानां क्षीरं स्यादेकवर्णकम् ।

क्षीरवदृश्यते ज्ञानं देहिनां य गवां यथा ॥ ४० ॥

आडारनिद्राभयमैथुनं य समानमेतत् पशुभिर्नराणाम् ।

ज्ञानं नराणामधिकं विशेषो ज्ञानेन हीनाः पशुभिः समानाः ॥ ४१ ॥

प्रातरमुत्र पुरीषाभ्यां मध्याह्ने क्षुत्पिपासया ।

तृषाः कामेन वर्धन्ते यान्ते वा निशि निद्रया ॥ ४२ ॥

नाह्निन्दुसहस्राणि जुवकोटिशतानि य ।

सर्वं य भस्मनिर्धूतं यत्र देवो निरगञ्जनः ॥ ४३ ॥

अहं ब्रह्मेति नियतो मोक्षहेतुर्मुडात्मनाम् ॥ ४४ ॥

द्वे पदे बन्धमोक्षाय न ममेति ममेति य ।

ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति विमुच्यते ॥ ४५ ॥

मनसो ह्युन्मनीभावाद्द्वैतं नैवोपलभ्यते ।

यदा यात्युन्मनीभावं तदा तत्परमं पदम् ॥ ४६ ॥

उन्धान्मुष्टिभिराकाशं क्षुधार्तः पाण्डयेतुषम् ।
नाडं ब्रह्मेति जनाति तस्य मुक्तिर्न जायते ॥ ४७ ॥
एति उत्तरगीतायां द्वितीयोऽध्यायः ॥

तृतीयोऽध्यायः

(योगी व्यर्थं क्रियालापपरित्यागेन शान्तधीः ।
तृतीये शरणं यायाद्धरिभेवेति कीर्त्यते ॥)
श्रीभगवानुवाच-
अनन्तशास्त्रं बहुवेदितव्यमल्पश्च कालो बहुवश्च विद्वाः ।
यत्सारभूतं तद्गुपासितव्यं ऽसौ यथा क्षीरमिवाम्बुमिश्रम् ॥ १ ॥
पुराणं भारतं वेदशास्त्राणि विविधानि च ।
पुत्रदारार्थिसंसारो योगाभ्यासस्य विघ्नकृत् ॥ २ ॥
एतं ज्ञानमिदं ज्ञेयं यः सर्वं ज्ञातुमिच्छति ।
अपि वर्षसहस्रायुः शास्त्रान्तं नाधिगच्छति ॥ ३ ॥
विज्ञेयोऽक्षरतन्मात्रं श्रुतितं यापि चञ्चलम् ।
विहाय शास्त्रजालानि यत्सत्यं तद्गुपास्यताम् ॥ ४ ॥
पृथिव्यां यानि भूतानि जिह्वोपस्थनिमित्तिकम् ।
जिह्वोपस्थपरित्यागे पृथिव्यां किं प्रयोजनम् ॥ ५ ॥
तीर्थानि तोयपूर्णानि देवान्याषाणामृण्मयान् ।
योगिनो न प्रपद्यन्ते आत्मध्यानपरायणाः ॥ ६ ॥
अग्निर्देवो द्विजतीनां मुनीनां वृष्टि देवतम् ।
प्रतिमा स्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र समदर्शिनाम् ॥ ७ ॥
सर्वत्रावस्थितं शान्तं न प्रपश्येज्जनार्दनम् ।
ज्ञानयक्षुर्विडीनत्वाद्दन्धः सूर्यमिवोदितम् ॥ ८ ॥
यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र परं पदम् ।
तत्र तत्र परं ब्रह्म सर्वत्र समवस्थितम् ॥ ९ ॥
दृश्यन्ते दृशि रूपाणि गगनं भाति निर्मलम् ।

અહમિત્યક્ષરં બ્રહ્મ પરમં વિષ્ણુમવ્યયમ્ ॥ ૧૦ ॥

અહમેકમિદં સર્વં ઇતિ પશ્યેત્ પરં સુખમ્ ।
દૃશ્યતે તત્પગાકારં ખગાકારં વિચિન્તયેત્ ॥

સકલં નિષ્કલં સૂક્ષ્મં મોક્ષદ્વારેણ નિર્ગતમ્ ।
અપવર્ગસ્ય નિર્વાણં પરમં વિષ્ણુમવ્યયમ્ ॥

સર્વતો જ્યોતિરાકાશં સર્વભૂતાધિવાસિનમ્ ।
સર્વત્ર પરમાત્માનં બ્રહ્માત્મા પરમાત્મનામ્ ॥ ૧૧ ॥

અહં બ્રહ્મેતિ યઃ સર્વં વિજાનાતિ નરઃ સદા ।
હન્યાત્સ્વયમિમાન્કામાન્સર્વાશી સર્વવિક્રયી ॥ ૧૨ ॥

નિમિષં નિમિષાર્ધં વા યત્ર તિષ્ઠન્તિ યોગિનઃ ।
તત્ર તત્ર કુરુક્ષેત્રં પ્રયાગો નૈમિષં વનમ્ ॥

નિમિષં નિમિષાર્ધં વા પ્રાણિનોઽધ્યાત્મચિન્તકાઃ ।
હૃતુકોટિસહસ્રાણાં ધ્યાનમેકં વિશિષ્યતે ॥ ૧૩ ॥

બ્રહ્મજ્ઞાનાન્નાન્યદસ્તિ નિર્દહેત્ પુણ્યપાપકે ।
મિત્રામિત્રે સુખં દુઃખં ઇષ્ટાનિષ્ટે શુભાશુભે ।
એવં માનાપમાને ચ તથા નિન્દાપ્રશંસને ॥ ૧૪ ॥

શતસ્થિદ્રાન્વિતા કન્યા શીતાશીતનિવારણા ।
અચલા કેશવે ભક્તિર્વિભવૈઃ કિં પ્રયોજનમ્ ॥ ૧૫ ॥

ભિક્ષાત્રં દેહરક્ષાર્થં વસ્ત્રં શીતનિવારણમ્ ।
અશ્માનં ચ હિરણ્યં ચ શાકં શાલ્યોદનં તથા ।
સમાનં ચિન્તયેદ્યોગી યદિ ચિન્ત્યમપેક્ષતે ॥ ૧૬ ॥

ભૂતવસ્તુન્યશોચિત્વે પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે ॥ ૧૭ ॥

(આત્મયોગમવોચધો ભક્તિયોગશિરોમણિમ્ ।
તં વન્દે પરમાનન્દં નન્દનન્દનમીશ્વરમ્ ॥)

ઇતિ ઉત્તરગીતાયાં તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥

ઇતિ ઉત્તરગીતા સમાપ્તા ।

Encoded by Sunder Hattangadi

Proofread by Sunder Hattangadi, PSA Easwaran

Uttara Gita

pdf was typeset on December 30, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

